

Posudek na diplomovou práci Ivety Šavrdové “Modernist Narrative Techniques and Strategies in Selected Works of Virginia Woolf”

Jako téma své diplomové práce si Iveta Šavrdová zvolila rozbor hlavních narativních technik a strategií ve vybraných románech prominentní britské modernistické spisovatelky a jedné z předních osobností kulturního a společenského života Londýna druhého a třetího desetiletí minulého století Virginie Woolfové. Analyzovanými romány jsou její dvě patrně nejznámější a nejocenenější vrcholná díla – *Mrs Dalloway* (1925) a *To the Lighthouse* (1927). Jako představitelka experimentální modernistické prózy se Woolfová snaží zachytit především vnitřní život svých postav, jejich nálady, emoce, duševní rozpoložení, vzpomínky a očekávání na úkor tradiční zápletky a dějové linie, k čemuž využívá především vypravěčskou techniku proudu vědomí a propracovanou symboliku. Podobně jako jiní její současníci se Woolfová nechala inspirovat různými vlivy jako např. impresionistickým a post-impresionistickým malířstvím, filozofií Williama Jamese a Henri Bergsona, či psychoanalytickými teoriemi Sigmunda Freuda. Nemalou roli v jejím uměleckém i osobnostním formování sehrála také skupina jejích přátel, která se po léta scházela v domě Woolfových na Fitzroy Square, tzv. Bloomsbury Group. Je tedy patrné, že vypravěčský styl Woolfové je velmi komplexní a proto považuji téma této diplomové práce za zajímavé, které pro autorku jistě představovalo výzvu pro demonstraci její schopnosti analytické a interpretační práce s textem.

Za nesporný klad práce považuji její ucelenou a přehlednou formální a organizační strukturu - celá práce je velmi koherentní, jen minimálně odbočuje od svého ústředního tématu, její rozdělení do jednotlivých kapitol jasně odráží autorčin myšlenkový postup i strukturu její argumentace. Úvodní část nabízí společensko-kulturní teoretický kontext britského modernismu a Bloomsburské skupiny ve které se střídají velmi dobrá místa se slabšími, např. pasáže o americkém jazzovém věku (str. 12-13) jsou poněkud chaotické a není z nich patrná jasná souvislost s britským modernismem, navíc jsou zakončené větou která naznačuje, že Eliot odešel ze Států na konci 20. let v důsledku hospodářské krize, nebo v kapitole The Bloomsbury Group není zřetelně formulována estetika této skupiny tolik důležitá pro pochopení estetiky románů Woolfové, není z ní ani jasný vztah mezi vizuálním uměním skupiny a literaturou. Následující kapitola představující oba romány je možná trochu redundantní a dala by se po částech zahrnout do praktických, analytických kapitol následujících. Je nutné ocenit, že diplomantka nerozebírá romány odděleně ale průřezově podle vybraných témat a kritérií a nebojí se přijít s vlastními nápady a interpretacemi. V prvních dvou, zaměřujících se na vnitřní život postav a roli genderu, nicméně překvapivě postrádám ucelený rozbor hlavní představitelky románu *Mrs Dalloway* z perspektivy těchto témat. V následující kapitole zabývající se reflexí soudobé společenské situace bych naopak mohl postrádat popis fyzického vzhledu Clarissy Dallowayové, neboť zde nenacházím relevanci k danému tématu. V těchto praktických kapitolách se diplomantka soustředí na své vlastní čtení a nevyužívá žádné sekundární zdroje, což je možná trochu škoda v poslední z nich s názvem Imagery, kde především (ale nejen) pro interpretaci symbolu majáku v *To the Lighthouse* by asi bylo přínosné zmínit některá možná alternativní hlediska, např. psychoanalytické z Freudovy analýzy snů, teorie stínu otce či teorie centrality falu. Dobrý dojem práce také občas kazí jazykové a gramatické nepřesnosti. Jsem si plně vědom, že obsahová stránka práce je důležitější než formální, nicméně se domnívám, že práce tohoto formátu by zasloužila mnohem důkladnější jazykovou finalizaci. Vybírám tedy jen namátkou (kromě početných nepřesností v členech a předložkách): záměna „imagination“ za „image“ (str. 33), koncovka třetí osoby či minulého času „she know“, „she continue“, „does not identifies“ (28, 29, 48), rozdíl mezi „think of“ a „think about“ (35), „all that times“ (48), užití vazby „as if“ (57), atd.

Přesto se domnívám, že diplomová práce Ivety Šavrdové je zajímavá, dobře strukturovaná, a podepřená znalostí a využitím primárních i relevantních sekundárních zdrojů. Proto práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení **velmi dobře až dobře** podle průběhu obhajoby.

V Praze 1.9. 2010

.....
PhDr. Petr Chalupský, PhD.
vedoucí práce